काव्यउशनाभार्गवःकविः ॥ ३३॥ षोडशार्च्चिर्दैत्यगुरुर्द्धिष्ण्यश्शनै हे॰चं॰ २
श्चरश्शनिः । छायासुतोऽसितस्सौरिस्सप्तार्च्चीरेवतीभवः ॥ ३४ ॥ म
न्दःक्रोडोनीलवासास्स्वर्भानुस्तुविधुन्तुदः । तमोराहुस्सैंहिकेयोभरणी
भूरथाहिकः ॥ ३५ ॥ अश्लेषाभूश्शिखीकेतुर्ध्रुवस्तूत्तानपादजः । अग
स्त्योऽगस्तिःपीताब्धिर्वातापिद्विड्घटोद्भवः ॥ ३६ ॥ मैत्रावरुणिराग्नेय
और्वशेयाग्निमारुतौ । लोपामुद्रातुतद्भार्य्याकौषीतकीवरप्रदा ॥ ३७ ॥
मरीचिप्रमुखास्सप्तर्षयश्चित्रशिखण्डिनः । पुष्पदन्तौपुष्पवन्तावेकोक्त्या
शशिभास्करौ ॥ ३८ ॥ राहुग्राहोऽर्क्केंद्वोर्ग्रहउपरागउपप्लवः । उपलि
ङ्गन्त्वरिष्टंस्यादुपसर्गउपद्रवः ॥ ३९ ॥ अजन्यमीतिरुत्पातोवह्न्यु
त्पातउपाहितः । स्यात्कालस्समयोदिष्टानेहसौसर्वमूषकः ॥ ४० ॥ का
लोद्विविधोऽवसर्प्पिण्युत्सर्प्पिणीषुभेदतः । सागरकोटिकोटीनांविंशत्या
ससमाप्यते ॥ ४१ ॥ अवसर्प्पिण्यांषडराउत्सर्प्पिण्यांतएवविपरीताः ।
एवंद्वादशभिररैर्विवर्त्ततेकालचक्रमिदं ॥ ४२ ॥ तत्रैकान्तसुखमारश्च
तस्रःकोटिकोटयः । सागराणांसुखमातुतिस्रस्तूत्कोटिकोटयः ॥ ४३ ॥
सुखमदुःखमानेद्वेदुःखमसुखमापुनः । सैकासहस्रैर्वर्षाणांद्विचत्वारिं
शतोनिता ॥ ४४ ॥ अथदुःखमैकविंशतिरब्दसहस्राणितावतीतुस्यात् ।
एकान्तदुःखमापिह्येतत्संख्याःपरेऽपिविपरीताः ॥ ४५ ॥ प्रथमैरत्रयेम
र्त्यास्त्रिद्व्येकपल्यजीविताः । त्रिद्व्येकगव्यूत्युच्छ्रायास्त्रिद्व्येकदिनभोजनाः